

Rapport spiser lunsj med Anne Jorunn Økland

Anne Jorunn Økland holdt under
SOR-konferansen i Bergen 3.–4. mai
innlegget *Ingen forsto oss – ingen hørte på oss!*
Anne Jorunn er en populær dame og det er
mange som vil snakke med henne. I lunsjen
var det Rapport sin tur.

Tekst: Ann Cecilie Hjelm

Foto: Jarle Eknes

Hvordan er det å komme på en konferanse som dette, og fortelle sitt budskap slik du har gjort i dag?

Det betyr at jeg føler meg verdsatt, og at folk har tro på at utviklingshemmede kan

noe. At de kan fortelle sin egen sak. For min del betyr det også nye utfordringer. Jeg vokser.

Du var også med å jobbe fram kokeboken Så godt! – med Sølvi Linde og Anne Gro Innstrand. Hvordan jobbet dere med den boken?

Vi var 3 stykker som var med å redigere tekst og bilde. Vi oversatte til lettlest og forståelig. Språkvask kan du si. For eksempel Focaccia gjorde vi om til Olivenbrød. Skjønner du? Videre skal vi videreutvikle boken til videooppskrifter. Da blir den tilgjengelig for enda flere. Det er viktig.

Jeg skjønner at Anne Jorunn Økland er en sterk talskvinne for personer med utviklingshemning. Mens vi prater og spiser forteller hun engasjert om egne erfaringer med arbeidslivet, og det hun kaller «såkalte ansatte». Episoder med overdreven regelstyring og manglende tilpassning. Hun ønsker ikke å henge ut noen, men det er viktig for Økland å få frem at noen ganger blir manglende tilpassning det samme som å trykke folk ned i søla. Det gjør at man føler seg lite verdt.

Et sted jeg var, et tilpasset sted, var det sånn at de funksjonsfriske som jobbet der fikk kaffe om morgningen. Men ikke vi. Brukerne. Da jobber liksom vi ikke der da, med det var jo vår jobb og? Er ikke det diskriminering nesten! Et annet sted måtte jeg få en fysioterapeut til å skrive henvisning på at jeg behøvde nye arbeidssko. Jeg hadde sagt ifra mange ganger om at skoene var ødelagt, men det holdt ikke.

Jeg kjenner mange som ikke har

arbeid, og som ikke har funnet seg til rette i arbeidslivet. Det må lages gode opplegg rundt folk. Mange får ikke arbeidsevnevurdering, og mange har ikke utdanning. Eller, typisk, man går Husflidskolen for så å hogger ved resten av livet. Mange har veldig få muligheter. Det skulle vært en SOR konferanse om lett utviklingshemning og arbeidsliv!

Hvor viktig er jobb, tenker du?

Jobb er viktig på flere måter. At du har noe å stå opp til, noe som venter på deg om dagen. Slik blir det nettverk av, og sosialt fellesskap. Det kan man bli frisk av.

Du sa under innlegget at du noen ganger følte at dine måter å reagere på, ikke passer for de funksjonsfriske. Hva mente du da?

Jeg mente at jeg har opplevd mer enn folk tror om meg. Jeg motbeviser. For eksempel så kan jeg mer enn mange tror. Da blir jeg ikke så enkel å sette i bås. Det er forstyrrende for noen. Men jeg liker å lære nye ting. For eksempel har organisasjonsarbeid blitt en stor lidenskap. Det betyr mye for meg. Jeg føler jeg blir tatt på alvor. I tillitsvervet i NFU for eksempel, der kan jeg komme med gode ideer, og være med å videreutvikle arbeidet de gjør. Jeg liker å være med å fremme utviklingshemmedes rettigheter! Det skal jeg fortsette med.

Og med det sier Rapport takk for mat og prat! Anne Jorunn Øklands innlegg kan leses i fulltekst i denne utgaven av SOR Rapport. • • •

Foto: Scandinavian StockPhoto.